

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1918"

Személy

Szerző:

Cím: *Harc a Közúti villamos
nagyobb profitjáért*

Forrás:

Népszava

Bp.

(Hely)

1918. IX. 13.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Harc a Közúti villamos nagyobb profitjáért.

*

A Közúti hadirozta, Bódy polgármester válasza.

A Közúti Villamos Vasut igazgatósága a háboruban a megszokottnál is kövösebb profitokra tett szert, de ezzel be nem érve, még külön nagy háborus érvágást is akar végrehajtani a főváros közönségén. Két irányban mesterkednek Sándor Pálék: szeretnék vagy a viteldíjak fölemelése révén megnövelni uzsoranyereségüket, vagy pedig a fővárossal borsos áron megváltatni óeskavasüzemüket, hogy így tegyenek szert egy esomó millióra.

A viteldíjak fölemeléséről szó sem lehet; ellenkezőleg: a szerződés értelmében a viteldíjak leszállítására kellene sort keríteni. Ha a főváros vezetősége hozzájárulna a tarifaelemeléshez, ezzel maga ellen zudítaná az egész lakosságot. De a megváltást sem szabad olyan feltételek mellett végrehajtani, amilyeneket Sándor Pál ur szabott, sőt már az is túlságosan sok, amit a főváros nevében Bódy polgármester ajánlott. A józan gyakorlati álláspont az, hogy a mai viszonyok között a megváltás nem sürgős, hiszen a közlekedést maga a főváros sem tudná alaposan megjavítani, mert kocsikat, anyagot és munkaerőt a főváros épp oly kevésbé tud teremteni, mint Sándor Pál és mint Bécs városa, amely községi

üzemben tartja a villamosközlekedést. Mi most várhatunk, a háboru után Sándor Pálék hadd állítsák helyre a teljesen lerongyolódott üzemet, hadd fektessék bele a szükséges milliókat, a főváros azután az alkalmas pillanatban élhet jogával, amely szerint 1923 január 1-től fogva két évi előzetes fölmondás alapján az üzemet bármikor minden fillérnyi befektetés nélkül tulajdonába veheti.

Sándor Páléknak azonban hatalmas protektoruk van: Szterényi József kereskedelemügyi miniszter iparkodik nyomást gyakorolni a fővárosra, hogy váltsa meg az óeskavasüzemet méregdrágán. Egyrészt egységes viteldíjak megállapítását sürgeti, hogy általa egyszerűbbé és könnyebbé váljék a kezelés; másrészt sejteti, hogy nem fogja jóváhagyni a főváros közgyűlése által elfogadott közlekedési adót, amelyből a főváros vezetői évi 30 millió koronányi jövedelemre számítanak. Ebben bizakodva Sándor Páléknak igen nagy a bátorságuk és legutóbbi igazgatósági ülésükön kimondták, hogy a közlekedési adót, ha jóváhagyja is a miniszter, nem fogják behajtani.

Erre Bódy polgármester éles nyilatkozattal válaszol a „Déli Hirlap”-ban. Szerinte „a főváros semmi körülmények között sem engedheti meg, hogy akár a Közúti tarifaelemelés, akár az egységes jegyrendszer és a közlekedési adó között junktimot teremtsenek”. A közlekedési adóról a főváros nem mondhat le, mert arra már berendezkedett. Attól nem fél, hogy a Közúti nem fogja a közlekedési adót beszedni; majd kötelezi arra a bíróság. Ami a Közúti megváltását illeti: a főváros egy lépéssel sem mehet tovább eddigi ajánlatánál; „semmit sem szabad drágábban megfizetni a megváltást, csak azért, mert 1923 helyett ma történnék meg”.

A polgármesternek erre a határozott kijelentésére meg kell jegyeznünk, hogy a fő-

város máris többet ajánlott a Közútinak, mint amennyit szabad lett volna; így hát csakugyan nem lehet tovább menni egy fillérrel sem. Ami a közlekedési adót illeti, mi elvárjuk a kereskedelemügyi minisztertől, hogy ne hagyja jóvá. Ismételten kimutattuk ennek az adónak az igazságtalan és káros voltát. Ez a fogyasztási adó éppen olyan gonosz, mintha a kenyérre vagy a fehérneműviselésre vetnének ki adót. Adóztassa meg a főváros a nagy vagyont és a nagy jövedelmet, a kormány pedig adjon erre módot; de a szegény néposztályokat sujtó, a lakásvizonyokat még jobban megrontó közlekedési adót nem szabad ránk zudítani. Ha a főváros nem vetett volna szemet erre a veszedelmes bevételi forrásra, akkor most Szterényi kezében nem volna eszköz, amelynek segítségével a fővárost megpuhíthatja Sándor Pálék érdekében.

Se közlekedési adó, se tarifaelemelés, se drága és időbeli való megváltás: ezt kívánja a közönség érdeke. Hogy a városháza hogyan fogják megvédeni a közönség érdekét, arra nagyon kíváncsiak vagyunk. Mert nemcsak a Közúti igazgatóságának tagjai foglalnak helyet a városi képviselőtestületben, hanem ott terpeszkednek a Közúti mögött álló bankok igazgatói és egyéb érdekeltjei is. A virilistáknak ez a testülete sokszor hebizonyította már, hogy kitűnően szolgálja a falánk kapitalista érdekeket a dolgozó osztályok érdekeivel szemben. Várhatunk-e tőle most valami jobbat?